

der, finder jeg rigtig og stemmende med den Takke, som er nedlagt i Forordningen af 1ste Oktober 1802. Der maaske just har ramt de rette Tal, kan naturligvis være tvivlsomt, men jeg skal ikke komme ind paa dette Punkt. Jeg skal dernæst omtale §§ 1 og 3. Foroven er jo i Kjøbenhavn alle Leiligheder paa indtil 64 Kvadratalen fritagne for Bygningsafgift. At man nu udvider Tallet fra 64 til 80 forekommer mig at maatte indeholde en Opfordring til at forbedre de arbejdende Klaseses Bølgier, thi, naar man nu kun kan pnaa Fritagelsen for Leiligheder indtil 64 Kvadratalen, men for Fremtiden sætter Tallet til 80, saa maa det dog kunne ventes, at der derigjennem vil kunne naas en Forbedring af disse Bygninger. Det Samme gjælder Bestemmelsen i § 3. Bestemmelsen i § 4 vilde jeg være tilbøielig til at udvide yderligere stemmende med, hvad der i den Henseende er Aftalt, og navnlig saaledes, at man ikke bestemmer bliver staaende ved de 4 pC, idet jeg tror, at det vil være muligt at pnaa Noget derved. Det forekommer mig, at de to første Aere Talelere ikke have set tilbøielig paa § 5 og paa, hvad den indeholder. Efter denne Paragraf, Citra a, indtræder nemlig Fritagelsen kun strax for alle saadanne Bygninger, der opføres af Nytt eller som paa ny indrettes til Behøvelse. Jeg vil her gjøre opmærksom paa, at der kan trænges til en nærmere Bestemmelse af, hvad der skal forstås ved disse Ord, om man væsentlig skal tage Hensyn til de Bygninger, som naar Loven træder i Kraft, ikke ere paa begyndelse, eller skal medtage saadanne Bygninger, som endnu ikke ere færdige og beboede. Man maa vide, hvilken af Delene der menes, for at Misforstaaelse ikke skal komme tilstede. Men, naar man altsaa tager den Bestemmelse, at Reglen skal gjælde alle de Bygninger, der opføres af Nytt, ser jeg ikke rettere, end at det indeholder en Tilskyndelse til at opføre Arbejderboliger af en vis Bestaaenhed, naar man indrømmer Frihed for Bygningsafgift for saadanne Bygninger; jeg kan ikke se rettere. — § 5; Citra b, trænger efter mit Skjøn til en tydeligere Uffattelse. I den handlede der nemlig — saavidt jeg kan forstaa — om de ældre Bygninger, det vil sige ældre i Hen-

hold til Bestemmelsen under a, og det hedder der, at alle ældre Bygninger, som komme ind under §§ 2 og 4, skulle frigives. Denne Bestemmelse forekommer mig at være stemmende med Tanken i den ældre Lovgivning angaaende Bygningsafgift; men saa kommer det til, at for Behøvelseleiligheder, som falde ind under §§ 1 og 3, skal Fritagelsen kun gjælde, naar de alene beboes af Eieren med Familie. Denne Bestemmelse er mig noget tvivlsom. Der angaar jo, som sagt, Behøvelseleiligheder, findes nu en saadan Behøvelseleilighed i et stort Hus, der er indrettet til Bortleje, vil jo Begunstigelsen alene komme Eieren selv til Gode for den Leilighed, han bebor. Jeg kan ikke se, at Bestemmelsen kan forstaaes anderledes, men det er dog vel ikke Meningen. Derfor nærligt derindunder Peter beboer en af Gulstas Leiligheder, vil Begunstigelsen ikke kunne komme ham til Gode, skøndt vistnok just dette har været tilsigtet. Med Hensyn til § 6 er jeg tør jeg antage, den med den sidste Aere Valer. § 6 begynder med den Sætning, I andre Tilfælde indtræder Fritagelsen først 15 Aar efter, at denne Lov er traaet i Kraft. Jeg vilde anse det for heldigt, at man udsætter at tage en saadan Bestemmelse indtil den Tid. Der vil ikke være nogen Grund til nu at bestemme, hvad der skal ske om 15 Aar, og inden den Tid er kommen, kan man vente gjennem Lovens øvrige Bestemmelser at have indhøstet afskillige Geringer, som det muligvis vil være hensigtsmæssigt at tage Hensyn til. Dernæst hedder det i § 6: Dog skal der ogsaa forinden kunne tilstaaes de samme Fritagelser til saadanne Giere, som paa den for vedkommende Minister fyldt gjørende Maade beviser, at Fritagelsen med sit fulde Beløb kommer Eieren til Gode. Jeg tror, at et saadant Bevis ikke kan føres. Det Tilfælde, hvor man maaske snarest kunde anse det for at være først vilde vel være det, at en Eier og Peter for Ministeren godtgjorde, at Eieren havde boet tidligere i det Hus, hvori han nu boede, og svaret saa og saa Meget i Leiesafgift, og at Eieren for Fremtiden skulde nedsettes med et Beløb, der svarede til Bygningsafgiften. Forelaa et saadant Utskyffe for Ministeren, maatte